

farní sbor ČCE **U Salvátora**
prosinec 2019
adventní sborový list

*...v něm bylo stvořeno všechno na
nebi i na zemi – jak nebeské
trůny, tak i panstva, vlády
a moci – a všechno je
stvořeno skrze něho a pro něho.*

Sestoupil, aby se inkaroval

Italský písničkář De André zpívá v jedné své písničce „z hnoje se rodí květy.“ Narozeniny člověka Ježíše jsou krásnou připomínkou malého děťátka v plenkách v jesličkách na slámě. Chlív a jesličky jsou ovšem místem plného onoho hnoje. Příběh Krista, který sestoupil z nebes, aby přišel mezi své stvoření, aby se inkaroval (tedy doslova v-masil), je příběhem o ztrátě. List Koloským (Kol 1,15–16) v hymnu vyznává, že skrze Krista a pro Krista bylo stvořeno vše na nebi i na zemi. A podle hymnu na začátku Janova Evangelia víme, že Syn byl u Boha dříve, než se narodil NÁM. Když se narodil do tohoto světa, přišel tím o vše. Vyháněn z ráje, vzal na sebe lidské tělo. Narodil se do zcela nevhodné situace. Jeho pozemští rodiče se trmácí pěšky stovky kilometrů. Nemají nic, ani čistou kolébku. Tento stvořitel vesmíru se vzdal se všeho. To nám se narodil. Vydává se nám do rukou, do úst, vstupuje do bezbrannosti, aby nás spasil.

Co mu dáme? Ony to ty koledy mají dost dobře podchycené. Jemu opravdu můžeme jen zazpívat. *Vítej nám, Králi světa, vítej nám dítě, / vítej nám králi světa, navštiv nás bídné, / vítej nám králi světa, přijď do temnosti, / bezmocný králi světa, v chlívu a bez domova. / Vzdal jsi se slávy věčné, sestoupil do časnosti / Ukázal jsi lásku Boží, / narod' se dítě, přijď i k nám Spasiteli.*

Děkujeme Ti za Tvoji odvahu nelpět na své slávě, za tvou ochotu omezit se kvůli nám. Děkujeme Ti, že nás znáš, že víš, jaké to je, být člověkem. Přejeme Ti vše nejlepší, Ježíšku, jehož život provede peklem. Na cestě do neznáma nás neopouštěj, nedej tmám zvítězit, Ty, slunce od věčnosti, Ty, světlo neporažené tmou. Posvěcuj nás pro sebe, dávej nám Ducha Svatého a dej nám hlavně sebe. Protože Tě potřebujeme. Do našich temnot přijď, do našich nejistot přijď, do našich zoufalství přijď, do našich jistot přijď, do našich cest přijď, do našeho pohodlí přijď, do našich domovů. Přijď do našich srdcí, přijď pro nás, putující bez domova. Přijď.

Eliška Havelková

Salvátorské adventní nešpory

se budou konat na **třetí adventní neděli 15. 12. od 19.00**. Program: Advent a Vánoce v Evropě v 16.–17. století. Zpívá salvátorský pěvecký sbor, káže vikářka E. Havelková.

Rozhovor s vikářkou Eliškou Havelkovou

Určitě jste všichni zaznamenali, že na naši kazatelně se nyní často objevuje krásná charismatická žena, s kterou jsem si mohla povídat a zároveň ji vám všem ji přiblížit.

Eliško, můžeš mně povědět, kdy jsi přišla s vírou poprvé do styku, ovlivnil tě někdo nebo jsi sama začala hledat Boha?

S vírou jsem přišla do styku poprvé, když mi bylo 9 let. Dědeček tenkrát uvěřil na evangelizaci Billyho Grahama a vzal nás s sebou do kostela. Pamatuji si zřetelně, jak jsem se setkala s Bohem. Moje rodina byla esotericky zaměřená. Naši cvičili jógu, vyrůstala jsem mezi krišnáky a před jídlem jsme často obětovali kousek jídla některému z hinduistických bohů. Mně ale víra mých rodičů nevyhovovala, takže když jsem poprvé přišla do kostela a setkala jsem se s tím živým Bohem, kterého jsem vždy hledala, věděla jsem, že jsem doma. Oproti

němým bůžkům tady najednou někdo na druhé straně byl a šel mi naproti.

Kde jsi vyrůstala a v jakém společenství?

Vyrůstala jsem na Maninách a po odtržení jsem chodila do Křesťanského společenství (KS) Praha Jih.

Kdy tě napadlo, že chceš být posel Božího slova?

Někdy kolem třetího ročníku na střední škole. Celé dětství jsem chtěla být misionářem, ale nedokázala jsem si to představit. V sedmnácti jsem na křesťanské konferenci navštívila stánek Viklefových překladatelů Bible, kteří zajišťují její překlady do domorodých jazyků. Kontakty s touto organizací mě motivovaly i ke studiu na evangelikálním teologickém semináři. Ovšem po téměř půlroční stáži na Sibíři jsem zjistila, že tudy moje cesta nevede. Rozhodla jsem se, že budu studovat teologii, jak dlouho to půjde. Takže jsem před čtyřmi lety dodělala doktorát a chtěla se uchytit někde na fakultě, ale bohužel ani tudy cesta nevedla. Až po mnoha letech jsem se konečně vzdala a přijala tu možnost, že by snad i ze mě mohla být farářka. Posel Božího slova jsem už od dětství, jen se měnily způsoby.

Bavila tě škola, zejména vysoká? Kdo byl tvůj guru a na koho rána vzpomínáš?

Střední škola pro mě byla utrpením, ale prošla jsem. Hned po maturitě jsem byla tři roky na evangelikálním semináři s roční přestávkou na filosofické fakultě oboru řečtina a lingvistika. Pak jsem logicky přešla na naši fakultu a zůstala tam až do konce doktorátu. Můj guru byl a je docent Mrázek. Líbí se mi jeho vtipný, přátelský a popularizační styl. Líbí se mi, jak dokáže velmi náročné myšlenky a zápasy přetavit do uživatelsky přátelských textů.

Líbí se ti v Praze, líbí se ti u Salvátora, máš tady už nějaké dobré kamarády?

Narodila jsem se v Praze, vždy jsem bydlela v Bráníku – a až na posledních devět let v Římě jsem tu v podstatě žila celý život. U Salvátora jsem neznala nikoho, ale vaše společenství je velmi přátelské a otevřené a člověk se zde hned cítí jako doma.

Co bys chtěla zlepšit u nás ve sboru, s čím bychom mohli pomoci?

Myslím, že po dvou měsících mi nepřísluší právo vás tu kritizovat a přicházet s návrhy změn, jsem u vás přece jen hostem. Jediné, co mi u vás ve sboru chybí – a s tím těžko něco lze dělat – jsou děti. Mám ráda práci s dětmi a dorostem, také jsem se celá studia živila výukou jak soukromou, tak na ZŠ. Takže mi chybí děti a práce s nimi.

Tvůj krásný hlas nelze neslyšet. Na který hudební nástroj hraješ? Zpívala jsi ve sboru nebo v kapele?

Zpívala jsem přibližně od první třídy u Staška v Pražském dětském sboru a v mnoha jiných sborech. Kdykoli to jde, tak zpívám v nějakém sboru. Jinak jsem se dlouho učila u různých kvalitních zpěvaček, jako např. u M. Bělohávkové. Původně jsem chtěla jít na konzervatoř, ale rodiče mě v tom nepodporovali. V KS jsem měla na starosti chvály, tedy hudební doprovod s kytarou a zpěvem už od svých přibližně patnácti. A až do svých sedmadvaceti, kdy jsem ze společenství odešla, jsem s bohoslužebnou kapelou hrála a zpívala více méně každý týden – minimálně na jedněch bohoslužbách. A pak jsem taky zpívala v křesťanské skapunkové kapele 1613 a teď zpívám s kapelou symfonického metalu. V Římě jsem zpívala v mnoha poloprofesionálních sborech, nahrála jsem s nimi několik CD a byla jsem i sólistka. Posledních pár let učím vokální dílnu na bigbítovém kurzu evangelické mládeže. Jinak hraju na kytaru, mandolínu a na klavír.

Co bys vzkázala jako vikářka svým salvátorským ovcím?

Děkuji vám za milé přijetí, jste milé společenství.

Eliško, toto milé společenství děkuje své milé vikářce za rozhovor.

připravila Nada Kočnarová

Ze sborového deníčku

Od září se setkáváme pravidelně na **biblických hodinách**. K rozhovorům i povzdělávání nás inspirují **prorocké postavy První a Druhé knihy Královské**. Společensví biblických hodin se stává stále intenzivnějším místem otázek, sdílení zkušeností a vlastních pohledů. Jsme rádi, že se v úterní podvečer setkáváme se známými i novými tvářemi.

Během podzimu jsme posloužili **svátosti křtu** Isabelle Kellerové a Jáchymovi Toufarovi a požehnali **sňatku** Dany roz. Kučerové a Patrika Kubečky. Dospělým i dětem přejeme dostatek životních zdrojů k lásce, a těšíme se, že se s nimi budeme porůznu ve sboru potkávat.

Kontakty s drážďanskými zástupci našeho sboru upevňovali navzdor nepřízní počasí při **společné vycházce do okolí Ústí nad Labem v sobotu 5. 10.** Na jaře hosty uvítáme při řádné návštěvě.

Salvátorský pěvecký sbor podnikl čtyřdenní zájezd do Bergneustadtu u Kolína nad Rýnem. Vrcholem programu bylo společné provedení Mozartova Requiem s Kantorei Bergneustadt. Totéž dílo provedli za doprovodu orchestru v neděli 24. 11. na benefičním koncertu v Domově sv. Karla Boromejského v Řepích.

V říjnu nám senior **Roman Mazur na ekklésii** přiblížil tzv. **strategický plán**, tedy soubor nápadů a podnětů, jak církev při-

pravit na dobu, kdy skončí státní financování kazatelů. Salvátorský sbor je v tomto ohledu ve zvláštní roli: finančních prostředků máme dost, a tak se od nás po právu očekává, že budeme solidární se sbory a regiony, které takové zdroje zdaleka nemají. Škoda jen, že zájem z naší strany neodpovídal naléhavosti tématu.

V posledním sborovém listu jsme vyřizovali pozdrav od **Báry Kašparové**. Její nemoci vzaly bohužel opačný obrat, než jsme jí všichni přáli. **Zemřela 10. října** ve věku 58 let. Rozloučili jsme se s ní 17. 10. v milovaném salvátorském chrámu a Stvořiteli děkovali za to, čím nás v její neskladné postavě obdarovával, i za obětavost všech, kdo jí byli během nemoci pomocí a oporou.

S dětmi jsme vyjeli od 25. do 28. října na **víkendovku pro děti** ve Strměchách. Vedl nás příběh **Úzkou cestou do zaslíbené země**. Sluníčko svítilo, buřty se opékaly, při výletě na Křemešník ani při noční bojovce se nikdo neztratil. Těšíme se na jaro a potají doufáme, že aspoň s některými dětmi se potkáme i mezitím.

Jedno konkrétní ovoce víkendovky sklízíme ovšem už nyní. Vikárka Eliška okouzila svým úsměvem **mládež**, a ta se začala scházet **každé pondělí od 20.00** v množství spíš větším než malém. Témata si určují mládežníci, scházejí se místní i přespolní a těšíme se, že se přidají postupně další.

Zmizelo „salvátorské echo“

Na konci října dokončila firma Z. Altynského nové ozvučení kostela. Značně se zlepšila srozumitelnost všech, kdo v při bohoslužbách promlouvají. I ti, kdo mají problémy se sluchem, nyní slyší lépe. Ozvučení stálo téměř 350.000 Kč. Vděčnost za jeho kvalitu můžete projevit peněžním darem.

Zveme na dětskou vánoční hru

Děti z našeho sboru i jejich přátele zveme k nacviku letošní **vánoční hry Oslava narozenin**. Nacvičovat budeme první tři adventní neděle po bohoslužbách, během pondělního náboženství (od 16.00) a zájemcům nabízíme individuální trénink. **Generálka bude v sobotu 21. prosince od 9.30 v kostele premiéra v neděli 22. prosince v 9.30.**

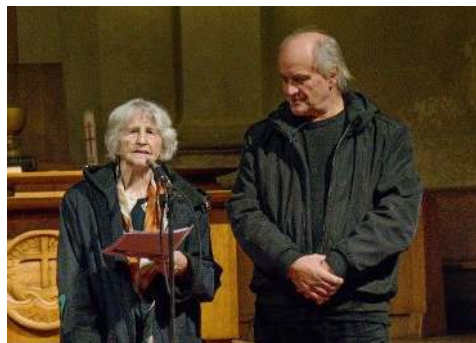
Moc rádi uvítáme a zapojíme i ty, kdo dosud nehráli.

Najdou se zájemci o „evangelické zásady“?

Občas se v rozhovoru s někým ze sboru objeví otázka, zda existuje nějaký sbor evangelických věroučných zásad. Jak rozumíme některým článkům víry, jaké máme pojetí života církve, sboru, svátostí, jak čteme Písmo anebo se díváme na

různá aktuální témata. Když jsem to s jednou členkou sboru probíral, napadlo nás, zda by se nenašel kroužek zájemců, kde bychom odpovědi na tyhle otázky pravidelně probírali. Pokud se najde pět, šest zájemců, rádi se s nimi kazatelé (a vikářka) našeho sboru budou nad těmito tématy scházet. A tak se zamyslete, zda máte vy, nebo někdo z vašeho okolí zájem o toto „vzdělávání v evangelických zásadách“.

Tváře – Hranice – Bratři a sestry

7. listopadu proběhla v našem kostele vernisáž výstavy **Tváře – Hranice – Bratři a sestry**. Mapuje situaci evangelických církví střední a jižní Evropy po roce 1918 prostřednictvím příběhů osobností jednotlivých církví. Tváří českých evangelíků se stal salvátorský farář z let 80. a 90. Alfréd Kocáb. Děkujeme jeho manželce Darje Kocábové za svolení k otištění příspěvku, který na vernisáži pronesla. Výstavu si můžete prohlédnout do 12. ledna.

Vzpomínka Darji Kocábové

Vážení přátelé, sestry a bratři,

v prvé řadě děkuji za pozvání a zejména pak za to, že věnujete vzpomínku mému před rok a půl zesnulému manželovi a otci našich dvou dětí, Michaela a Magdaleny.

Naše manželství přesáhlo více než 66 let, což znamená, že jsme spolu prožili vlastně celý dospělý život a tím i řadu dějinných událostí. Temno padesátých let, rozednávání osmašedesátých let i tvrdé probuzení při přepadení tak zvanými „sprátelenými armádami“, období „normalizace“, ale i neuvěřitelný převrat '89, plný možná trochu nereálných nadějí.

Náš vztah byl vpravdě dialogický od samého počátku. Maminka nás často napomínala, abychom už nechali těch diskusí a raději šli něco dělat. Přitom společné rozhovory, společné přemýšlení, společné hledání, nezpochybnitelné životní orientace a vzájemná podpora při obtížném rozhodování byly základem našeho spolužití. Každý jsme pocházeli z jiného prostředí, prošli jinou životní zkušeností. Freda jako vídeňský Čech byl válečným problémům daleko blíže a už jim také hlouběji porozuměl, což mně pochopitelně imponovalo, hodně jsem se od něho naučila.

Žít v totalitním systému nebylo jednoduché. Výhrůžky, sledování, šikanování, zásahy do našeho rodinného i profesního života, a pak to, co šlo člověku nejvíce pod kůži – ohrožování dětí a znemožnění jejich vzdělání. Nebyli jsme ovšem v této situaci sami, měli jsme řadu důvěrných přátel, kteří šli obdobnou cestou. A pak, na sebe navzájem jsme se mohli naprosto spolehnout. Neznamená to, že jsme občas neměli nedorozumění nebo střety, ale vždy jsme brzy našli cestu ke smíření a odpuštění.

Největší radost ze společné práce, kde jsme mohli v plné míře uplatnit naše profese – můj muž jako duchovní a já jako psychologka – byla práce s mládeží, a to nejen církevní, která se sjížděla do Mladé Boleslavi z Prahy i vzdálenějších míst. To pochopitelně neuniklo pozornosti státních orgánů včetně StB. Jako první mně byl odebrán řidičák, jako první jsem byla vyhozena ze zaměstnání – zřejmě pustit se do boje s mým mužem a zároveň s církevním společenstvím byla už náročná akce celostátního charakteru. Nikdy jsme žádného našeho kroku nelitovali. Naopak „post bellum“ jsme považovali naši osobní a společenskou angažovanost za smysluplnou a za život s našimi dětmi po boku Fredy jsem opravdu vděčná. Setkání s ním byl pro mne „dar z nebe“. Byl to člověk respektuhodný, velkorysý, laskavý a neúnavně hledající Pravdu Boží.

Darja Kocábová

Pozvání k adventním a vánočním shromážděním

První adventní 1. 12. 9.30.

Bohoslužby s písněmi a kázáním pro děti
a s večeří Páně vede Tomáš Trusina

Štědrovečerní nešpor 24. 12. 16.00.

Bohoslužby vede Tomáš Trusina

Druhá adventní 8. 12. 9.30.

Bohoslužby vede Eliška Havelková

Hod Boží vánoční 25. 12. 9.30.

Bohoslužby s večeří Páně vede Eliška Havelková

Třetí adventní 15. 12. 9.30.

Bohoslužby vede Tomáš Trusina

Bohoslužby u stolu 27. 12. 15.00.

Bohoslužby u stolu s večeří Páně vede Tomáš Trusina

Adventní nešpor 15. 12. 19.00.

Zpívá salvátorský pěvecký sbor, káže
Eliška Havelková

Poslední neděle v r. 2019 29. 12. 9.30.

Bohoslužby vede Tomáš Trusina

Čtvrtá adventní 22. 12. 9.30.

Dětská vánoční hra Oslava narozenin

První bohoslužby r. 2020 5. 1. 9.30.

Bohoslužby s večeří Páně vede D. Antalík

Kontakty:

první farář Tomáš Trusina 607 588 618, trusina@volny.cz;

farář Dalibor Antalík: 731 733 577, dalibor.antalik@ff.cuni.cz;

kurátorka Jana Cejpová: 777 322 315, jana.cejpova@gmail.com;

Kancelář: 222 313 884 – salvator@evangnet.cz;

Jana Knoppová, sborová sestra a pokladní: 731 173 925;

Helena Voverková, koordinátorka pronájmů kostela: 731 620 239

Návštěvní hodiny v kostele úterý od 9:00 do 12:00 a čtvrtek od 16:00 do 19:00.

Osobní **rozhovor, návštěvu do rodiny nebo do nemocnice** lze domluvit telefonicky či e-mailem přímo z některým z farářů.

Aktuality, pozvání, kázání a j. najdete na sborovém webu <http://salvator.evangnet.cz>

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Praze 1, Staré Město, Praha 1, Salvátorská 1045/1, 110 00 Praha 1, IČ: 45701814. Určeno pro vnitřní potřebu, neprodejně.